

lig altsaa handlende, og særlig i visse Dele af Byen, som ikke ville synes om det, men jeg tror, at Flertallet vil synes om det, og derfor vil jeg anbefale det høje Ting at tage dette Lovforslag under velvillig Overvejelse ud fra det Synspunkt, at det er ikke store principielle Ting, der tales om her, men det angaar kun smaa Ulemper, som en stor Del af vore Medborgere kunne ønske afhjulpne, og hvis Afhjælpning, saa vidt jeg kan se, ikke foranlediger nogen nævneværdig Skade for andre.

Kr. Jensen (Hjørring Amts 2den Valgreds): Det ærede Medlem for Dens. Amts 1ste Valgreds (Christiansen) gav den Erklæring, at jeg var en Mand, der havde stor Interesse for Landbruget. Det er mig en Glæde at modtage et saadant Vidnesbyrd af det ærede Medlem; men han kunde godt have føjet til, at jeg ogsaa har stor Interesse for Byerne. Der er kun det, at naar Byernes Interesser skulle varetages paa Landboernes Bekostning, saa er jeg imod. — Saa mente det ærede Medlem, at Thyendet ikke havde tilstrækkelig Vejlighed til at komme til Byerne og gøre de nødvendige Indtøb, og drog mine Udtalelser i saa Henseende i Tvivl, og mente navnlig, at de ikke kunde saa Befordring. Jeg maa fastholde, at efter min Mening er det slet ikke vanskeligt for Thyendet at komme til Byerne. De kunne, som jeg udtalte før, ogsaa de allerfleste Steder saa Befordring, naar der er flere Thyender paa et Sted, der ønske at komme til Byen for at afgøre deres Forretninger. Er det kun en enkelt Pige, der ønske at komme til Byen, fører hun ind, naar der skal Vogn til Byen, og er det en enkelt Kar, saa gør han den Røretur, og saa gør han samtidig sine Indtøb, men er der flere paa samme Gaard, saa de Befordring at køre med. Det aristokratiske Forhold, som er i Byerne mellem de store Fabrikere og Svendene, er da heldigvis ikke kommet ud paa Landet endnu. — Det ærede Medlem sagde, at jeg havde udtalt, at jeg ikke vilde stemme for Lovforslaget, fordi det ikke var nogen Agrarlov. Jeg udtalte netop det modsatte. Jeg sagde, at det var en Lov, der særlig skulde være til Fordel for Tjenestethendet og den arbejdende Klasse paa Landet, og altsaa maatte den absolut være en Agrarlov; men en anden Sag er det, at jeg ikke synes om Loven, at jeg mener, den skal gaa i en anden Retning. Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at naar det kom til at dreje sig om Søndagsfriheden paa Landet, antog han ikke, jeg var med. Jeg kan forstyre

det ærede Medlem, at der er jeg ogsaa med. Heldigvis behøve vi ingen Lovbestemmelser for Søndagsfriheden paa Landet. Der er saa godt som ingen Husbonder, der forlange Arbejde om Søndagen af Thyendet, uden at det er nødvendigt (Afbrydelse). Det ærede Medlem ryfter med Hovedet; men uden at det er nødvendigt, lader man ikke Thyendet arbejde. Selvfølgelig maa Kreaturerne passes, det er jo en Nødvendighed, og Tjenestethendet vil ikke en Gang forlange at være i Fred for det, thi de indse godt, at det absolut skal gøres; men bortset derfra eksisterer der ikke Søndagsarbejde længere paa Landet. Saa sagde det ærede Medlem, at jeg vel nok vilde erkende, at de kunde købe billigere i Byen end paa Landet. Nej, det vil jeg paa ingen Maade erkende. Vi kunne tit gøre lige saa gode, ja bedre, Forretninger paa Landet end i Byen; men jeg vil indrømme, at det er slet ikke saa ubetydelige Ting, som vi nødvendigvis skulle ind til Byen efter, fordi vi ikke have dem paa Landet. Deriblandt skal jeg nævne Guldsmedearbejde; thi vi have ingen Guldsmede paa Landet; men jeg kan forstyre det ærede Medlem, at naar det træffer, at to unge Tjenestethende blive forlovede ude paa Landet, er der ikke det mindste til Hinder for, at de kunne saa Befordring for at køre ind til Guldsmeden og saa deres Forlovelsesringe. Naar det ærede Medlem siger, at dette er et humanitært Forslag, haade over for Byerne og over for Landet, saa kan jeg ikke se rettere, end at det netop gaar ud paa at drage en Del Fordel til de næringsdrivende i Byerne paa Tjenestethendets Bekostning. Det er blevet sagt, at hvad der er fremført her om de Reklamer, som ikke komme frem for at drage Thyendet til Byerne, ikke har noget paa sig, men jeg tror, at det har slet ikke saa lidt paa sig. Vi kunne være visse paa, at der vil komme saadanne Reklamer frem fra de næringsdrivende i Byerne for at lokke de unge Mennesker til Byerne de to Søndage i Aaret med deres Penge. Vi skulle huske paa, at det er jo lutter Ungdom, Tjenestethendet paa Landet, og det er en Fristelse for dem, naar der bliver reklameret saa svært med baade dit og dat. Jeg tror, at Lovgivningen skal være varjom med at vedtage Love, der sætte de unge i Fristelse, og jeg kan ikke se rettere end, at det foreliggende Forslag er af den Natur, at det, hvis det ophøjes til Lov, efter al Sandsynlighed vil være til størst Fordel for Værtskhusene, thi jeg kan virkelig ikke se, at det har stor Betydning for alle de øvrige næringsdrivende i Byerne, idet